

**Øverenskomst
mellom Kongeriket Norges Regjering og Den
Franske Republikks Regjering til unngåelse av
dobbelbbskatning, forebyggelse av skatteunndra-
gelse og gjennomføring av gjensidig administrativ
bistand med hensyn til skatter av inntekt og for-
mue**

Kongeriket Norges Regjering og Den Franske Republikks Regjering som ved ny overenskomst ønsker å erstatte overenskomst undertegnet i Paris den 22. september 1953 til unngåelse av dobbeltbbskatning, forebyggelse av skatteunndragelse og gjennomføring av gjensidig administrativ bistand med hensyn til skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende:

**KAPITTEL I
ØVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE**

ARTIKKEL 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

ARTIKKEL 2

De skatter som overenskomsten gjelder

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av en av statene eller deres lokale

forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De skatter som denne overenskomst gjelder er:
  - a) i *Frankrike*:
    - (i) inntektsskatten;
    - (ii) selskapsskatten;
    - (iii) skatten på store formuer;
herunder alle skatter tilbakeholdt ved kilden, alle foreløpige skatter (*précomptes*) og forskudds- og forhåndsinnbetalte skatter som angitt ovenfor (i det følgende kalt «fransk skatt»);
  - b) i *Norge*:
    - inntektsskatt til staten;
    - inntektsskatt til fylkeskommunen;
    - inntektsskatt til kommunen;
    - fellesskatt til Skattefordelingsfondet;
    - formuesskatt til staten;
    - formuesskatt til kommunen;
    - skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum ;
    - avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;
    - sjømannsskatt;
    - herunder alle skatter tilbakeholdt ved kilden, alle foreløpige skatter og forskudds- og forhåndsinnbetalte skatter som angitt ovenfor; (i det følgende kalt «norsk skatt»).
4. Denne overenskomst skal også omfatte alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter, blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de to stater skal underrette hverandre om viktige endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

KAPITTEL II DEFINISJONER

ARTIKKEL 3

Alminnelige definisjoner

1. Følgende uttrykk i overenskomsten har denne betydning:
  - a) «en stat» og «den annen stat» betyr Norge eller Frankrike, slik det fremgår av sammenhengen;
  - b) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
  - c) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
  - d) «foretagende i en stat» og «foretagende i den annen stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en stat og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen stat;
  - e) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretagende hvis virkelige ledelse har sitt sete i en stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom havner i den annen stat;
  - f) «kompetent myndighet» betyr:
    - (i) for så vidt angår Frankrike, budsjettministeren eller den som har fullmakt fra ham;
    - (ii) for så vidt angår Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.
2. Ved en stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, med mindre annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under overenskomsten.

ARTIKKEL 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst forstås med uttrykket «person bosatt i en stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre, eller ethvert annet lignende kriterium. Men uttrykket omfatter ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg der.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, er bosatt i begge stater, skal hans status avgjøres som følger:
  - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
  - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;
  - c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvorav han er statsborger;
  - d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de to stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i begge stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

ARTIKKEL 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast foretningssinnretning gjennom hvilken et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
  - a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
  - b) en filial,
  - c) et kontor,
  - d) en fabrikk,
  - e) et verksted,
  - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utnyttes.
3. Stedet for et bygnings- eller monteringsarbeid utgjør et fast driftssted bare hvis arbeidets varighet overstiger tolv måneder.
4. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel skal «fast driftssted» ikke anses å foreligge når:
  - a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretagendet;

- b) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
  - c) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
  - d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;
  - e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forbedrende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet;
  - f) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt under a) – e), forutsatt at resultatet av den samlede virksomhet er av forbedrende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet.
5. Når en person – med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 7 – opptrer på vegne av et foretagende, og har, og vanligvis utøver i en stat fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet, anses foretagendet, uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person utøver for foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som – hvis de ble utøvet gjennom en fast forretningsinnretning – ikke ville ha gjort denne faste forretningsinnretning til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
6. Et forsikringsforetagende i en stat anses å ha fast driftssted i den annen stat, hvis det gjennom en representant i den annen stat – som ikke allerede utgjør et fast driftssted etter punkt 5 – innkrever premier, eller om det forsikrer risiki på den annen stats territorium.
7. Et foretagende skal ikke anses for å ha fast driftssted i en stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap som er hjemmehørende i den annen stat eller utøver virksomhet i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III BESKATNING AV INNTEKT

ARTIKKEL 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en stat oppebærer av fast eiendom (herunder jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip, båter og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom tilhørende et foretagende, og på inntekt av fast eiendom benyttet ved utøvelse av fritt yrke.
5. Ved beregningen av inntekt som en person bosatt i en stat har av fast eiendom i den annen stat, skal det i den annen stat innrømmes fradrag etter de samme regler som gjelder for personer bosatt i den annen stat for vedlikeholdsutgifter, herunder renter av gjeld som er stiftet for dette formål.

ARTIKKEL 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.
2. Når et foretagende i en stat utøver forretningsvirksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold

av bestemmelsen i punkt 3, i hver av statene tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer eller ting for foretagendet.
5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.
6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

ARTIKKEL 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
2. Hvis stedet for den virkelige ledelse av et skipsfartsforetagende er om bord i et skip, skal foretagendet anses for å ha sitt sete i den stat hvor skipet har sitt hjemsted, eller hvis slikt hjemsted ikke finnes, i den stat hvor den som driver skipet er bosatt.
3. Bestemmelsen i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppbåret ved deltagelse i en «pool», et felles forretningsforetagende eller i et internasjonalt driftskontor.
4. Et foretagende skal anses for å ha setet for den virkelige ledelse i begge stater hvis:
  - a) dette foretagende blir drevet av to eller flere personer som er solidarisk og ubegrenset ansvarlige,
  - b) en eller flere av disse personer er bosatt i en av statene og en eller flere av disse personer er bosatt i den annen stat, og
  - c) den virkelige ledelse for foretagendet ikke blir utøvet utelukkende i en av statene.

I så fall blir dette foretagendes inntekter å fordele mellom de to stater til beskatning i forhold til de andeler de i underavsnitt b) nevnte personer har i foretagnet.

5. Uansett bestemmelsene i artikkel 2, punkt 1, skal skips- og luftfartsforetagender som har sitt sete for den virkelige ledelse i Norge, og hvis skip eller luftfartøy laster eller lossrer passasjerer eller varer på fransk territorium, ikke der være undergitt yrkesskatten (la taxe professionnelle) eller enhver annen skatt som utskrives i stedet for denne.

På samme måte skal enhver norsk skatt som tilsvarer yrkesskatten eller enhver annen skatt som måtte tre i stedet for denne, ikke komme til anvendelse på franske skips- og luftfartsforetagender hvis skip eller luftfartøy laster eller lossrer passasjerer eller varer på norsk territorium.

6. Så lenge denne overenskomst forblir i kraft får bestemmelsene i noteveksling av 2. juni 1930 mellom Norge og Frankrike om unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekter oppebåret av skipsfartsforetagender, ikke anvendelse.

ARTIKKEL 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

- a) et foretagende i en stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en stat og et foretagende i den annen stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som, uten disse vilkår, ville ha tilfalt et av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

ARTIKKEL 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en stat til en person bosatt i den annen stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i henhold til lovgivningen i den stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende, men hvis mottageren er den virkelige rettighetshaver skal den skatt som beregnes ikke overstige:
  - a) hvis den virkelige rettighetshaver er et aksjeselskap eller annet selskap med begrenset ansvar som direkte eller indirekte innehar minst 10 prosent av aksjekapitalen i det selskap som utdeler dividendene,
    - (i) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp, eller
    - (ii) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp når det utdelende selskap er norsk, og dividendene tillates fratrukket ved beregningen av norsk statsskatt på selskapets inntekt;
  - b) i alle andre tilfelle, 15 prosent av dividendenes bruttobeløp. Dette punkt får ingen innvirkning på beskatningen av selskapet for å vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.
3.
  - a) En person bosatt i Norge som fra et selskap hjemmehørende i Frankrike mottar dividender som ville ha gitt rett til skatterefusjon (avoir fiscal) hvis de var blitt mottatt av en person bosatt i Frankrike, skal ha rett til å få utbetalt, fra den franske statskasse, et beløp som tilsvarer denne skatterefusjon, med fradrag for skatt som forutsatt i punkt 2, b).
  - b) Bestemmelsene i underpunkt a) i dette punkt får bare anvendelse i forhold til personer bosatt i Norge som er:
    - (i) fysiske personer undergitt norsk skatt av både dividender utdelt av selskapet hjemmehørende i Frankrike og den brutto utbetaling med hensyn til disse dividender som er forutsatt i underpunkt a);
    - (ii) selskaper undergitt norsk beskatning både av dividender utdelt av selskapet hjemmehørende i Frankrike og bruttoutbetalinger med hensyn til disse dividendene forutsatt i underpunkt a), og som direkte eller indirekte innehar mindre enn 10 prosent av aksjekapitalen i det utdelende franske selskap;
    - (iii) selskaper eller investeringsforeninger hjemmehørende i Norge som ikke oppfyller forutsetningene i underpunkt (ii) i dette punkt, hvis de tilfredsstiller betingelser fastsatt ved gjensidig overenskomst mellom de kompetente myndigheter.
4. En person bosatt i Norge som mottar dividender fra et selskap hjemmehørende i Frankrike, kan, så fremt han ikke har rett til utbetalinger forutsatt i punkt 3, få tilbakebetalt den foreløpige skatt

(précompte) som selskapet i tilfellet har betalt med hensyn til disse dividender. Denne tilbakebetaling kan skattlegges i Frankrike i henhold til bestemmelsene i punkt 2.

5. a) Med uttrykket «dividender» i denne artikkel forstås avkastning av aksjer, «jouissance»-aksjer eller rettigheter, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter unntatt gjeldsfordringer, med rett til andel i selskapets overskudd, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som ved lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som avkastning av aksjer.
b) Som dividender utbetalt av et selskap hjemmehørende i Frankrike skal også anses brutto utbetalinger av skatterefusjon (avoir fiscal) angitt i punkt 3 og brutto tilbakebetaling av foreløpig skatt (précompte) angitt i punkt 4, som knytter seg til dividender utbetalt av dette selskap.
6. Bestemmelsene i punktene 1 til 4 får ikke anvendelse når mottageren av dividendene er bosatt i en stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i den annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra en fast innretning der, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
7. Når et selskap hjemmehørende i en stat oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen stat, kan den sistnevnte stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre slike dividender er utdelt til personer bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller en fast innretning som ligger i den annen stat. Den annen stat kan heller ikke undergi selskapets ikke-utdelte overskudd noen beskatning. Bestemmelsene i dette punkt gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
8. Uansett bestemmelsene i denne overenskomst skal følgende gjelde:
  - a) når et selskap som er hjemmehørende i Norge, utøver forretningsvirksomhet i Frankrike gjennom et fast driftssted der, kan dette faste driftssteds fortjeneste, etter å ha vært underlagt selskapsbeskatning, illegges, i henhold til fransk lovgivning, en skatt som ikke må overstige 5 prosent;

- b) når et selskap som er hjemmehørende i Frankrike, utøver forretningsvirksomhet i Norge gjennom et fast driftssted der, kan fortjeneste som dette faste driftssted oppebærer skattlegges etter de regler som i henhold til norsk lovgivning gjelder for overskudd som ikke er utdelt.

Når det franske selskap utelukkende driver virksomhet i Norge og avsetter til reservefond et beløp som minst tilsvarer det som er nødvendig i henhold til norsk selskapslovgivning, skal skattebeløpet ikke overstige det som ville ha vært betalt av et selskap hjemmehørende i Norge og dets franske aksjonærer, med de begrensninger som etter norsk skattelovgivning og norsk selskapslovgivning gjelder for utdeling av dividender og rett til fradrag for slike utdelinger.

ARTIKKEL 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en stat og utbetales til en person bosatt i den annen stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i henhold til lovgivningen i den stat hvor rentene skriver seg fra, men hvis mottageren er den virkelige rettighetshaver skal den skatt som beregnes ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp.
Avvikende fra bestemmelsen i foregående ledd kan renter på fordringer stiftet i Frankrike før 1. januar 1965, ilegges en skatt der på 12 prosent.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 skal renter nevnt i punkt 1, kunne skattlegges bare i den stat der den person som mottar rentene er bosatt, hvis denne person er den virkelige rettighetshaver av rentene, og de er betalt:
  - a) med hensyn til gjeldsforpliktelser eller betalingshenstand som knytter seg til salg av industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller til oppføring av industrielle, kommersielle eller vitenskapelige installasjoner eller offentlige byggverk;
  - b) med hensyn til en hvilken som helst gjeldsforpliktelse avtalt med et bankforetagende;
  - c) som godtgjørelse for forsinket betaling etter påkrav eller rettslig forfølgelse av et krav som det ikke er avtalt renter for.
4. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er eller ikke er sikret ved

- pant eller medfører rett til andel i skyldnerens overskudd. Særlig omfatter uttrykket inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder premier og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter anses ikke som renter etter denne artikkel.
5. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 får ikke anvendelse når mottageren av rentene er bosatt i en stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor rentene skriver seg fra, eller i den annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra en fast innretning der, og den gjeld som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
  6. Renter skal anses å skrive seg fra en stat når betaleren er denne stat selv, en av dens lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt (hjemmehørende) i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene – enten han er bosatt i en stat eller ikke – i en stat har et fast driftssted eller en fast innretning som den gjeld rentene betales av er knyttet til, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning ligger.
  7. Når det betalte rentebeløp – på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren, eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for – overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av statene under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

ARTIKKEL 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en stat og utbetales til en person bosatt i den annen stat, skal bare kunne skattlegges i den annen stat forutsatt at mottageren er den virkelige rettighetshaver.
2. Med uttrykket «royalty» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, inn-

spilte verker for radio- og fjernsynsutsendelse, alle slags patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter – eller for bruken av, eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

3. Bestemmelsen i punkt 1 får ikke anvendelse når mottageren av royaltyen er bosatt i en stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor royaltyen skrives fra, eller i den annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra en fast innretning der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
4. Når det betalte royaltybeløp – på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for – overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av statene under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

ARTIKKEL 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en stat har i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til en fast innretning som en person bosatt i en stat har i den annen stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av fast innretning som nevnt.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2:
  - a) skal gevinst som en person bosatt i en stat oppebærer ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøy, bare kunne skattlegges i denne stat;

- b) uansett bestemmelsen i underavsnitt a) skal gevinst som nevnt ovenfor, også kunne skattlegges i den annen stat, hvis setet for den effektive ledelsen for foretaket er i denne annen stat.
4. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1, 2 og 3 skal bare kunne skattlegges i den stat hvor avhenderen er bosatt.

ARTIKKEL 14

Selvstendige personlige tjenester (Fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, medmindre han i den annen stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelse av hans virksomhet. Hvis han råder over slik innretning, kan inntekten skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives den faste innretning.
2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

ARTIKKEL 15

Uselvstendige personlige tjenester (Lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19, 20 og 21 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i den annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan godtgjørelse som en person bosatt i en stat, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:
  - a) mottageren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår, og

- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottageren er bosatt, og
  - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren bosatt i den ene stat har i den annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.

For så vidt angår foretagender som omhandlet i artikkel 8 punkt 4, som har setet for den effektive ledelse i begge stater, er retten til å ilegge skatt tillagt den av de to stater, der den løpende forretningsførsel blir utført.

ARTIKKEL 16

Styregodtgjørelse m.v.

1. Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en stat, i egenskap av medlem av styret, direksjonen eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får, når det dreier seg om et selskap hjemmehørende i Frankrike, anvendelse på vederlag innrømmet bestyrende deltakere i selskaper med begrenset ansvar som med majoritetsinteresse ikke har valgt å bli skattlagt som et «société de personnes» såvel som vederlag til deltakere i et «société de personnes» og et «société en participation» som har valgt å bli skattlagt som et «société de capitaux».

ARTIKKEL 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en stat oppbærer ved personlig opptreden i den annen stat som artist, såsom skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller idrettsutøver, skattlegges i den sistnevnte stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra virksomhet utøvet av en artist eller idrettsutøver ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten – uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15 – skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse eller fordeler som gasje, lønn og andre lignende inntekter som en artist eller idrettsutøver som er bosatt i en stat mottar for sin personlig opptreden i denne egenskap i den annen stat, kunne skattlegges bare i førstnevnte stat når opptreden i den annen stat er finansiert for en betydelig del av offentlige midler fra førstnevnte stat, av en av dens lokale forvaltningsmyndigheter, eller av en av dens offentligrettslige juridiske personer.
4. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal inntekter av opptreden som en artist eller idrettsutøver i egenskap av dette, personlig utøver i en stat, og som ikke tilskrives artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person – uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15 – kunne skattlegges bare i den annen stat når denne annen person for en betydelig del er finansiert av offentlige midler i denne annen stat, av en av dens lokale forvaltningsmyndigheter eller av en av dens offentligrettslige juridiske personer.

ARTIKKEL 18

Pensjoner

1. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 19 punkt 2 skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse som utbetales til en person bosatt i en stat som vederlag for tidligere lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Uansett bestemmelsen i punkt 1 skal pensjoner og andre ytelser utbetalt i henhold til lovgivningen om sosiale trygdeytelser i en stat, bare kunne skattlegges i denne stat.

ARTIKKEL 19

Offentlig tjeneste

1. Godtgjørelse – unntatt pensjon – som utredes av en stat, en av dens lokale forvaltningsmyndigheter eller en av dens offentligrettslige juridiske personer til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller nevnte forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige juridiske personer, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Enhver pensjon som utredes av eller ved belastning av fond, opprettet av en stat eller en av dens lokale forvaltningsmyndigheter, eller en av dens offentligrettslige juridiske personer, til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller en av

- nevnte forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige juridiske personer, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 18 punkt 2 skal få anvendelse på godtgjørelse og pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en stat eller en av dens lokale forvaltningsmyndigheter, eller en av dens offentligrettslige juridiske personer.

ARTIKKEL 20

Studenter

1. Når en student eller forretningslærling tar midlertidig opphold i en stat utelukkende av hensyn til sin utdanning eller opplæring, og vedkommende er, eller umiddelbart før det midlertidige opphold var, bosatt i den annen stat, skal pengebeløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, være unntatt fra beskatning i den førstnevnte stat. Det forutsettes at utbetalingene skriver seg fra kilder utenfor denne stat.
2. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, skal en student eller lærling som er, eller umiddelbart før han tok opphold i en stat var, bosatt i den annen stat og som oppholder seg i den første stat utelukkende med henblikk på sine studier eller sin opplæring, ikke kunne skattlegges i den førstnevnte stat for godtgjørelse han mottar for tjenester ytet i den førstnevnte stat hvis:
  - a) tjenestene ytes av hensyn til studiene eller opplæringen, såfremt varigheten av disse tjenester ikke overskrider ett år, eller
  - b) godtgjørelsen for tjenestene er nødvendig for hans underhold.

ARTIKKEL 21

Lærere og forskere

1. En lærer eller forsker som er, eller umiddelbart før han tok opphold i en stat var, bosatt i den annen stat og som oppholder seg i den første stat utelukkende for å undervise eller for å utføre forskning, skal i denne stat ikke kunne skattlegges for godtgjørelse som mottas for slik virksomhet for en periode som ikke overstiger 2 år.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på godtgjørelse som mottas for arbeid eller forskning som ikke er utført i offentlig interesse, men i det vesentlige for å oppnå en spesiell fordel som kommer en eller flere bestemte personer til gode.

ARTIKKEL 22

Annen inntekt

1. Inntekter som tilfaller en person bosatt i en stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal – uansett hvor de skriver seg fra – bare kunne skattelegges i denne stat.
2. Bestemmelsen i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, unntatt inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottageren av slik inntekt er bosatt i en stat og utøver forretningsvirksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der eller i den annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra en fast innretning der, såfremt den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

KAPITTEL IV BESKATNING AV FORMUE

ARTIKKEL 23

Formue

1. a) Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i en stat, og som ligger i den annen stat, kan skattlegges i denne stat.
b) Pantegjeld som hviler på en fast eiendom som en person bosatt i en stat, har i den annen stat, kan ved fastsettelsen av nettoverdien av den faste eiendom, kreves fratrukket i den annen stat på de samme vilkår som ville gjelde for en person bosatt i den annen stat.

2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en stat har i den annen stat, eller av løsøre knyttet til en fast innretning som en person bosatt i en stat har til rådighet i den annen stat for å kunne yte selvstendige personlige tjenester fra denne innretning, kan skattelegges i denne annen stat.
3. Formue i skip og luftfartøy som drives i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøy skal bare kunne skattlegges i den stat hvor fortjenesten av slik virksomhet kan skattlegges i henhold til artikkel 8.
4. Formue som består av aksjer eller andeler som utgjør en del av en vesentlig eierandel av kapitalen i et selskap hjemmehørende i en av statene, kan skattlegges i denne stat. En person anses å inneha en vesentlig eierandel dersom han alene eller sammen med tilknyttede personer råder over, direkte eller indirekte, aksjer eller andeler som til sammen gir rett til 25 prosent eller mer av selskapets utbytte.
5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

KAPITTEL V

BESTEMMELSER OM UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

ARTIKKEL 24

Fremgangsmåte til unngåelse av dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:

1. I *Frankrike*:
  - a) andre inntekter enn dem det er vist til i underavsnitt b) nedenfor, skal, når disse er skattbare i Norge i kraft av denne overenskomst, være unntatt fra de franske skatter som er nevnt i artikkel 2 punkt 3 underpunkt a);
  - b) inntekter som er angitt i artiklene 10, 11, 13, 14, 16 og 17 som skriver seg fra Norge, kan skattlegges i Frankrike, i samsvar med bestemmelsene i disse artikler, for deres bruttobeløp. Norsk skatt på disse inntekter skal innrømmes som fradrag i fransk skatt med et beløp som tilsvarer den norske skatt, men dette beløp må ikke overstige fransk skatt på disse inntekter. Dette skattefradrag kan anvendes mot skatter omhandlet i

punkt 3 underpunkt b) i artikkel 2 når inntektene er inkludert i inntektsgrunnlaget for slike skatter;

- c) uansett bestemmelsene i bokstavene a) og b) skal fransk skatt av inntekter som ifølge denne overenskomst kan skattlegges i Frankrike, beregnes på grunnlag av de samlede inntekter som kan skattlegges etter intern fransk lovgivning;
- d) formue som i henhold til artikkel 23 kan skattlegges i Norge kan også skattlegges i Frankrike. Norsk skatt på slik formue skal for personer bosatt i Frankrike innrømmes som fradrag i fransk skatt med et beløp som tilvarer den norske skatt, men dette beløp må ikke overstige den franske skatt på denne formue. Dette skattefradrag kan anvendes mot skatter på store formuer som nevnt i punkt 3 underpunkt a) i artikkel 2 når den angjeldende formue er inkludert i beskatningsgrunnlaget for denne skatt.

2. I Norge:

- a) når en person bosatt i Norge, i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst, kan skattlegges i Frankrike for inntekt eller formue som ikke er omhandlet i bokstav b), skal slik inntekt og formue være unntatt fra beskatning i Norge;
- b) når en person bosatt i Norge mottar inntekter som i henhold til artiklene 10, 11, 16 og 17 kan skattlegges i Frankrike eller eier formue som kan skattlegges i Frankrike i henhold til artikkel 23 punkt 4, skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges der av slike inntekter eller slik formue et beløp som tilsvarende den skatt som er betalt i Frankrike av samme inntekter eller formue. Det beløp som kommer til fradrag i Norge, skal ikke kunne overstige den norske skatt som kan henføres til de inntekter eller den formue som er skattlagt i Frankrike;
- c) når et selskap hjemmehørende i Norge eier aksjer eller andeler i et selskap hjemmehørende i Frankrike, skal dividender, herunder likvidasjonsutbytter og friaksjer som kan tilskrives denne deltakelse og som kan skattlegges i Frankrike i overensstemmelse med artikkel 10, være unntatt fra norske skatter angitt i artikkel 2 punktene 3 og 4, i den utstrekning slike utbytter ville vært fritatt for skatt ved utdeling fra et norsk selskap til et annet;
- d) uansett bestemmelsene i bokstavene a) og b) kan det ved beregningen av norsk skatt på inntekt og formue som kan skattlegges i Norge etter denne overenskomst, legges til grunn at inntekten og formuen tilsvarende de totale beløp som kan skattlegges i henhold til intern norsk lovgivning.

KAPITTEL VI SÆRLIGE BESTEMMELSER

ARTIKKEL 25

Ikke-Diskriminering

1. Statsborgere av en stat skal ikke i den annen stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold. Denne bestemmelse skal – uansett bestemmelsen i artikkel 1 - også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i noen av de to stater.
2. Uttrykket «statsborgere» betyr:
  - a) alle fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat;
  - b) alle juridiske personer, interessentskaper og sammenslutninger som erverver sin status som sådanne i henhold til gjeldende lov i en stat.
3. Statsløse personer som er bosatt i en stat skal ikke i den annen stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt vedkommende stats egne borgere under samme forhold.
4. Beskatningen av et fast driftssted som et foretagende i en stat har i den annen stat, skal ikke i den sistnevnte stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en stat til å innrømme personer bosatt i den annen stat slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
5. Når ikke bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royaltys og andre utbetalinger fra et foretagende i en stat til en person bosatt i den annen stat, komme til fradrag i inntekten ved ligningen av nevnte foretagende på de samme betingelser som ville gjelde, dersom utbetalingene hadde skjedd til en person bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal beløp som et foretagende i en stat skylder til en person bosatt i den annen stat, ved formuesligningen av nevnte foretagende komme til fradrag, som

om det hadde dreiet seg om gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.

6. Foretagender i en stat hvis kapital, helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen stat, skal i den førstnevnte stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som lignede foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
7. Bestemmelsene i denne artikkel skal, uansett bestemmelsene i artikkel 2, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

ARTIKKEL 26

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre en beskatning som avviker fra bestemmelsene i denne overenskomst, kan han legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de to staters interne lovgivning. Saken må legges frem innen tre år fra mottagelsen av den første melding om tiltak som medfører beskatning i strid med overenskomsten.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand, skal legges til grunn uansett tidsfristene i de to staters interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i de to stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.
4. De kompetente myndigheter i statene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig å ha en muntlig utveksling av synspunkter for å nå frem til en avtale, kan utvekslingen skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i statene.

De kompetente myndigheter fastsetter ved gjensidig avtale de nærmere regler for anvendelse av overenskomsten, og i særdeleshet de formaliteter som er nødvendig for at personer bosatt i en stat skal kunne oppnå nedsettelse eller fritak for skatt slik som forutsatt i overenskomsten.

ARTIKKEL 27

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i statene skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i statene som angår skatter som kommer inn under overenskomsten. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med overenskomsten. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve skatter, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller avgjøre klager vedrørende skatter som kommer inn under overenskomsten. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.
2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en stat en forpliktelse til:
  - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen stats lovgivning og administrative praksis;
  - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
  - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

ARTIKKEL 28

Bistand til innføring

1. De kompetente myndigheter i statene påtar seg gjensidig å bistå hverandre til, gjennom anvendelse av reglene i deres interne lovgivning, å innføre de skatter som denne overenskomst gjelder, tillegg til slike skatter, erstatning for forsinket betaling og renter og omkostninger som knytter seg til disse skatter, når sådanne beløp er endelig fastsatt i henhold til lovgivningen i den stat som ber om slik bistand. Som endelig fastsatt krav skal anses beløp som det ikke lenger er mulig å påklage.
2. Henvendelse fra den stat som ber om bistand, skal være ledsaget av dokumentasjon som, ifølge lovgivningen i denne stat, er nødvendig for å fastslå at de beløp som skal inndrives, er endelig fastsatt.
3. Når det gjelder disse dokumenter, skal den stat som er blitt anmodet om bistand, foreta forkynnelse og gjennomføre de tiltak som er nødvendig for innføring og oppkreving ifølge reglene i egen intern lovgivning og administrativ praksis, med hensyn til innføring av lignende skatter.
4. Fordringen som tilsvarer den skatt som skal innføres, skal ikke betraktes som en prioritert fordring i den stat som er blitt anmodet om bistand.
5. Hvis fordringen som tilsvarer den skatt som skal innføres ennå kan påklages, kan den stat som anmoder om bistand, be den annen stat om å ta skritt for å sikre kravet i samme utstrekning som dette kan gjøres i henhold til intern lovgivning i denne annen stat.

ARTIKKEL 29

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

1. Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skatteprivilegier som, i henhold til alminnelig folkerett eller bestemmelser i særlige overenskomster, tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner og deres husstand, medlemmer av konsulære stasjoner, samt medlemmer av faste delegasjoner til internasjonale organisasjoner.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 4, skal med henblikk på denne overenskomst, enhver fysisk person som er medlem av en diplomatisk stasjon, konsulær stasjon eller fast delegasjon for en stat

- og som befinner seg i den annen stat eller i en tredje stat, anses for å være bosatt i senderstaten på betingelse av:
- a) at de, i henhold til folkeretten, ikke undergis skatt i mottakerstaten av inntekter fra kilder utenfor denne stat eller av formue som befinner seg utenfor denne stat, og
  - b) at de i senderstaten er undergitt de samme forpliktelser som personer bosatt i denne stat med hensyn til skatter ilagt av denne stat.
3. Overenskomsten får ikke anvendelse på internasjonale organisasjoner, deres organer eller deres tjenestemenn, og heller ikke på personer som er medlemmer av en diplomatisk stasjon eller en konsulær stasjon eller en fast delegasjon for en tredje stat, når de befinner seg på den ene stats territorium og ikke behandles som personer bosatt i den ene eller annen stat når det gjelder beskatning av inntekt eller formue.

ARTIKKEL 30

Avtalens geografiske anvendelsesområde

1. Denne overenskomst får anvendelse:
  - a) når det gjelder Frankrike, på europeiske og oversjøiske fylker (departements) av republikken Frankrike og på områder som befinner seg utenfor territorialfarvannet for disse områder, der Frankrike, i overensstemmelse med folkeretten, kan utøve rettigheter med hensyn til havbunnen, undergrunnen og de naturforekomster som befinner seg der;
  - b) når det gjelder Norge, på Kongeriket Norges territorium og i områder som grenser opp til Kongeriket Norges territorium, der Norge, i overensstemmelse med folkeretten og intern lovgivning, kan utøve rettigheter med hensyn til utvinning av naturforekomster på havbunnen og undergrunnen; den får ikke anvendelse på Svalbard (Spitsbergen) og Jan Mayen og på norske biland utenfor Europa.
2. Denne overenskomst kan utvides, i sin helhet eller med de nødvendige modifikasjoner, til å omfatte republikken Frankrikes oversjøiske områder, der det ilegges skatter av samme karakter som de overenskomsten får anvendelse på. En slik utvidelse får, med de forbehold og under de betingelser, herunder bestemmelser med hensyn til opphør, som er fastsatt i gjensidig avtale mellom statene, virkning ved utveksling av diplomatiske noter eller gjennom enhver annen framgangsmåte som er i overensstemmelse med deres konstitusjonelle bestemmelser.

3. Med mindre de to stater blir enige om noe annet, skal oppsigelse av overenskomsten av en av de to stater i henhold til artikkel 32, også innebære oppsigelse, under de betingelser som er forutsatt i nevnte artikkel om anvendelse av overenskomsten, i forhold til områder som den er blitt utvidet til å omfatte i henhold til denne artikkel.

KAPITTEL VII AVSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKKEL 31

Ikrafttredelse

1. Hver stat skal gi den annen meddelelse om at de nødvendige skritt er tatt i henhold til intern lovgivning for at denne overenskomst skal kunne tre i kraft. Denne overenskomst skal tre i kraft på den dag den siste av disse meddelelser er gitt.
2. Dens bestemmelser får for første gang anvendelse:
  - a) i *Frankrike*:
    - (i) når det gjelder skatter som holdes tilbake ved kilden av dividender og renter, og for øvrige utbetalinger som er forutsatt i artikkel 10 punktene 3 og 4, på utbetalinger som foretas fra og med 1. januar 1981;
    - (ii) når det gjelder andre skatter på inntekter, inntekter som refererer seg til inntektsåret 1981 eller til avvikende regnskapsår som avsluttes i løpet av dette år.
  - b) i *Norge*:
    - (i) når det gjelder skatter som holdes tilbake ved kilden på utbetalinger som skjer fra og med 1. januar 1981;
    - (ii) når det gjelder andre skatter på inntekter, de inntekter som knytter seg til skatteåret 1981 eller avvikende regnskapsår som avsluttes i løpet av dette år;
    - (iii) når det gjelder skatter på formue, formue som innehas 1. januar 1981, eller den første dag i avvikende regnskapsår som begynner i løpet av dette år.
3. Bestemmelsene i Overenskomst av 22. september 1953 mellom Frankrike og Norge med formål å unngå dobbeltbeskatning og å fastsette regler om administrativ bistand med hensyn til skatter av inntekter og formue skal opphøre å få virkning fra og med den dato da de tilsvarende bestemmelser i den foreliggende overenskomst får anvendelse for første gang.

ARTIKKEL 32

Opphør

1. Denne overenskomst skal forbli i kraft uten tidsbegrensning. Statene kan fra og med det femte år etter at denne overenskomst er trådt i kraft, ved meddelelse gjennom diplomatiske kanaler minst 6 måneder i forveien, bringe avtalen til opphør fra slutten av et kalenderår.
2. I så fall skal bestemmelsene for siste gang få anvendelse:
  - a) når det gjelder skatter som holdes tilbake ved kilden, på beløp som utbetales senest 31. desember i det kalenderår fra slutten av hvilket opphør avtalen er brakt til;
  - b) når det gjelder andre skatter på inntekter som er oppebåret i løpet av det kalenderår fra slutten av hvilket opphør avtalen er brakt til, eller inntekter som knytter seg til avvikende regnskapsår som avsluttes i løpet av dette år;
  - c) når det gjelder skatter på formue, på formue som består 1. januar i det året som følger etter det år da meddelelse om opphør finner sted, eller på den siste dag i et avvikende regnskapsår som avsluttes i løpet av det år da meddelelse gis.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnende, som er behørig bemyndiget til det, underskrevet denne overenskomst.

Utferdiget i Paris, den 19. desember 1980 i to eksemplarer på fransk.

For Kongeriket Norges
Regjering

Georg Kristiansen

For Den Franske Republikks
Regjering

Jean Meadmore

PROTOKOLL

Samtidig med undertegningen av overenskomsten mellom Kongeriket Norges regjering og Republikken Frankrikes regjering om unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue, er de undertegnede parter blitt enige om at følgende bestemmelser skal utgjøre en integrert del av overenskomsten.

ARTIKKEL I

1. Med hensyn til punkt 1, e) i artikkel 3, skal uttrykket «internasjonal fart» likeledes innbefatte enhver transport utført ved containere når denne transport bare er en fullføring av transport utført ved internasjonal fart.
2. Med hensyn til artikkel 6 kan inntekter av aksjer, andeler eller deltakelse i et selskap eller juridisk person som eier fast eiendom som befinner seg i den ene stat, og som, i henhold til lovgivningen i denne stat, er undergitt samme beskatning som inntekter av fast eiendom, kunne skattlegges i denne stat.
3. Med hensyn til punktene 1 og 2 i artikkel 7, skal inntekter som et foretagende hjemmehørende i den ene stat oppebærer ved salg av varer eller ved utøvelse av virksomhet i den annen stat gjennom et fast driftssted der, ikke kunne på grunnlag av foretagendes samlede inntekter, men skal beregnes utelukkende på grunnlag av inntekter som kan tilskrives det faste driftssteds virkelige virksomhet gjennom salg eller annen virksomhet.

Når det gjelder kontrakter om forskning, levering, installasjon eller konstruksjon av utstyr eller industrielle, kommersielle eller vitenskapelige anlegg eller av offentlige byggverk, skal inntekter av et fast driftsted som et foretagende har i den annen stat, ikke kunne beregnes på grunnlag av den samlede kontraktssum, men skal beregnes bare på grunnlag av den delen av kontrakten som virkelig utføres av dette faste driftssted i den stat hvor driftstedet befinner seg. Inntekter som kan tilskrives den delen av kontrakten som utføres av hovedkontoret, skal kunne skattlegges bare i den stat der foretagendet er hjemmehørende.

4. Ved anvendelsen av artiklene 8, 13, 23 og 26 skal Scandinavian Airlines System (SAS) anses som hjemmehørende i Norge i den utstrekning inntekter og formue som overenskomsten omhandler, er skattepliktige i Norge. Ved anvendelsen av artikkel 15, punkt 3, skal inntekter som mottas fra Scandinavian Airlines System (SAS), skattlegges i den stat der mottakeren er bosatt.

5. a) Med hensyn til artikkel 13 kan gevinst ved avhendelse av aksjer, eller parter i et selskap eller en juridisk person hvis aktiva hovedsaklig består av fast eiendom eller rettigheter vedrørende slik eiendom, skattlegges i den stat hvor den faste eiendom ligger, når slik gevinst i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt samme beskatning som gevinster ved avhendelse av fast eiendom. Ved anvendelsen av denne bestemmelse skal det ikke tas hensyn til fast eiendom som selskapet eller den juridiske person benytter i sin egen industri-, forretnings- eller landbruksvirksomhet eller i utøvelsen av ikke ervervsmessig virksomhet.
- b) Uansett bestemmelsene i punkt 4 i artikkel 13, kan gevinst ved avhendelse av aksjer, parter eller jouissance obligasjoner som utgjør en vesentlig eierandel av kapitalen i et aksjeselskap eller kommandittselskap som er hjemmehørende i den ene stat, skattlegges i denne stat i overensstemmelse med lovgivningen der, når gevinsten er oppebåret av en fysisk person som er bosatt i den annen stat, forutsatt at denne person:
- er statsborger av den førstnevnte stat uten å være statsborger av den annen stat, og
  - har vært bosatt i den førstnevnte stat for en hvilken som helst periode i løpet av 5 år forut for avhendelsen.

Vesentlig eierandel anses å foreligge når avhenderen, alene eller sammen med tilknyttede personer eller familiemedlemmer overdrar direkte eller indirekte aksjer, andeler eller jouissance aksjer som tilsammen gir rett til 25 prosent eller mer av selskapets inntekter.

6. Med hensyn til artikkel 23 kan deler av formue som består i aksjer, andeler eller deltakerinteresser i et selskap eller en juridisk person som eier fast eiendom som befinner seg i den ene stat, og som i henhold til lovgivningen i denne stat, er undergitt samme beskatning som for fast eiendom i denne stat, beskattes i denne annen stat.
7. Med hensyn til artikkel 25:
- a) når det gjelder Frankrike:
- (i) intet i punkt 1 skal forstås slik at det forhindrer Frankrike i å gi skattefritak til franske statsborgere for gevinst ved avhendelsen av fast eiendom eller deler av fast eiendom som utgjør bopel i Frankrike for franskmenn som ikke er bosatt der, slik som det er forutsatt i artikkel 150 i Skatteloven; og

- (ii) intet i punkt 5 skal kunne forstås slik at det forhindrer Frankrike i å anvende bestemmelsene i artikkel 212 i Skatteloven når det gjelder renter betalt av et fransk selskap til et utenlandsk morselskap.
- b) når det gjelder Norge:
intet i bestemmelsene i denne artikkel skal forstås slik at det forplikter Norge til å innrømme franske statsborger den særskilte skattelettelse som tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett i tilfeller hvor 22 i den norske skattelov får anvendelse.

ARTIKKEL II

Denne protokoll skal forbli i kraft så lenge som overenskomsten undertegnet i dag mellom Kongeriket Norges regjering og Den Franske Republikks regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning, forebyggelse av skatteunndragelse og gjennomføring av gjensidig administrativ bistand med hensyn til skatter av inntekt og formue, forblir i kraft.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnende, som er behørig bemyndiget til det, underskrevet denne protokoll.

Utferdiget i Paris, den 19. desember 1980 i to eksemplarer på fransk.

For Kongeriket Norges
Regjering

Georg Kristiansen

For Den Franske Republikks
Regjering

Jean Meadmore

TILLEGGSPROTOKOLL

VIRKSOMHET UTENFOR KYSTEN

Samtidig med undertegningen av overenskomsten mellom Kongeriket Norges regjering og Republikken Frankrikes regjering om unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue, er de undertegnede parter blitt enige om at følgende bestemmelser skal utgjøre en integrert del av overenskomsten.

Uansett enhver annen bestemmelse i overenskomsten skal følgende gjelde:

1. En person som er bosatt i en stat og som utøver virksomhet utenfor kysten av den annen stat som er knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturherligheter i områder som, i overensstemmelse med folkeretten befinner seg under den annen stats jurisdiksjon, skal med forbehold av bestemmelsene i punktene 2 og 3 i denne protokoll, anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted eller en fast innretning der.
2. Bestemmelsene i punkt 1 i denne protokoll får ikke anvendelse hvis virksomheten utøves i tidsrom som tilsammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en periode på 12 måneder.
Ved anvendelsen av dette punkt skal følgende bestemmelser gjelde:
  - a) virksomhet utøvet av et foretagende som har fast tilknytning til et annet, anses som utøvet av det annet foretagende hvis virksomheten for det vesentlige er identisk med den som utøves av sistnevnte foretagende;
  - b) to foretagender anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis det ene foretagende direkte eller indirekte kontrolleres av det andre, eller begge kontrolleres direkte eller indirekte av en tredje eller flere andre personer.
3. Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en stat ved transport av forsyninger til et sted i et område som i overensstemmelse med folkeretten befinner seg under den annen stats jurisdiksjon, hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturherligheter, eller ved drift av taubåter eller lignende fartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat der den virkelige ledelse for foretagende utøves.

4. Med forbehold av bestemmelsene i punktene 5 og 6 i denne protokoll, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en stat mottar for lønnsarbeid i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturherligheter i et område som i overensstemmelse med folkeretten, befinner seg under den annen stats jurisdiksjon, bare kunne skattlegges i denne annen stat, såfremt og i den utstrekning arbeidsoppholdet utenfor kysten av denne stat varer mer enn tilsammen 30 dager i løpet av en periode på 12 måneder.
5. Uansett andre bestemmelser i denne overenskomst, skal lønn og annen godtgjørelse som en person bosatt i en stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid bare kunne skattlegges i denne stat, såfremt arbeidet utføres for et foretagende hjemmehørende i en av de to stater i forbindelse med undersøkelse og utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturherligheter i et område der en av statene kan utøve sine rettigheter, og forekomstene utnyttes samtidig på dette og tilstøtende områder. Denne bestemmelse kommer til anvendelse gjennom brevveksling mellom de kompetente myndigheter i de to stater.
6. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 4 i denne protokoll, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en stat mottar for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger til et sted i et område som i overensstemmelse med folkeretten befinner seg under en stats jurisdiksjon, hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturherligheter som befinner seg der, eller ved lønnsarbeid utøvet om bord i en taubåt eller lignende fartøy i forbindelse med slik virksomhet, bare kunne skattlegges i den stat hvor den person som oppebærer fortjenesten ved driften av skipet eller luftfartøyet er bosatt.
7. Når en person bosatt i en stat oppebærer inntekter som, i overensstemmelse med bestemmelsene i denne protokoll, kan skattlegges i den annen stat, kan den førstnevnte stat skattlegge disse inntekter, men skal i skatten den ilegger, gi fradrag med et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i den annen stat. Fradraget skal likevel ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som tilsvarer den inntekt som skriver seg fra den annen stat.
8. Denne tilleggsprotokoll skal forbli i kraft så lenge overenskomsten undertegnet i dag mellom Kongeriket Norges regjering og

Den Franske Republikks regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning, forebyggelse av skatteunndragelse og gjennomføring av gjensidig administrativ bistand med hensyn til skatter av inntekt og formue, vil være i kraft.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnende, som er behørig bemyndiget til det, underskrevet denne tilleggsprotokoll.

Utferdiget i Paris den 19. desember 1980 i to eksemplarer på fransk.

For Kongeriket Norges
Regjering

Georg Kristiansen

For Den Franske Republikks
Regjering

Jean Meadmore
